

No és el primer cop que et passa. Possiblement no serà el darrer. Havies pensat moltes vegades, abans de l'estiu, que no sols mantindries el ritme de pregària, sinó que l'augmentaries. Més temps de lleure, menys tensions, també major natura per als teus sentits...etc. Senties necessitat de pregar més i millor.

Com ha anat ?

Penses: molt bé!! He pregat moltes vegades, amb tanta espontaneïtat!, m'he deixat trobar per Ell i la Paraula ha reviscut en el meu cor.

Si aquesta és la teva resposta, no val la pena que segueixis.

Però, si no fos aquesta, si contràriament penses que has deixat la pregària, que has viscut molt superficialment i que tens la impressió de que de tornada a la vida "normal" et manca aquella llum, joia i força que dona la relació amb Déu.... per a tu va l'escrit.

1.- No perdís el temps en el sentiment de no haver fet el que et proposaves. El passat, passat. Pensar-hi massa podria ser una mica d'amor propi ferit. Val més que altres realitats del nostre món et fereixin una mica més.

2.- El més important és ara i aquí. Saps que necessites la relació amb Déu per centrar el teu cor i anar esdevenint una persona lliure i oberta als altres. Som-hi, doncs.

3.- No facis grans projectes d'horaris, llibres, mètodes, consultes.... etc. Podries arribar al Novembre sense haver començat.

4.- Comença ara mateix. Una mirada interior. Una salutació de fe a Déu que t'habita. Un cert humor per dir-li que ja veu que t'oblides fàcilment d'Ell. Demana-li prendre consciència de que el seu Esperit és en tu.

5.- Molt ràpid. Res, un moment. Potser ets a la feina, o portes entre mans un assumpte que demana tota la teva atenció. Aquesta primera pregària és com per a trencar el gel.

6.- Per tant ha de venir aviat la segona pregària. Més llarga. Et recomano la Bíblia. En concret, si vols, un salm. L'evangeli sempre és el plat fort. Avui? Aquesta nit? Demà? Que no passi de demà, vall!